

Дзиза Алла Василівна

асистент кафедри оториноларингології

Харківський національний медичний університет, Україна

Плотнікова Анастасія Сергіївна

студентка IV курсу

Харківський національний медичний університет, Україна

ВИКОРИСТАННЯ РАДІОХВИЛЬОВОГО МЕТОДА В ПРАКТИЦІ ЛІКАРЯ-ОТОЛАРИНГОЛОГА

Актуальність. Будь-яка хірургічна операція характеризується розвитком ранового процесу, розвиток та результат якого залежить від багатьох факторів. Традиційні методи хірургічного лікування з використанням стандартних інструментів призводить до високої травматизації тканин і часто зумовлює різні ускладнення в операційному та післяопераційному періоді. Тому необхідні нові методики хірургічного втручання, які будуть надавати менш травматичний вплив на тканини. Одним із таких методів є методика радіохвильової хірургії.

Мета дослідження. Провести оцінку та дати характеристику якості операційних ран та перебігу процесу загоєння в постопераційному періоді з використанням у ході хірургічного втручання методик радіохвильової хірургії у пацієнтів, що мають патологію ЛОР-органів, з урахуванням статі, віку, стадії та тяжкості перебігу захворювання.

Матеріали та методи. Було проведено дослідження 20 хворих із різними патологіями ЛОР-органів: дакриоцистит, хронічні захворювання порожнини носа, хронічний тонзиліт, а також гострий середній отит. У передопераційному періоді проводилися стандартні лабораторні дослідження, а саме: загальноклінічні, біохімічні аналізи та коагулограма. Усім хворим було проведено хірургічні операції з використанням радіохвильової техніки з вибором різних видів хвиль. У після операційному періоді проводилася оцінка якості та обсяг проведеної операції.

Аналіз результатів. Проведене дослідження показало, що при використанні даного обладнання можна проводити ефективну коагуляцію, яка не викликає коагуляційного некрозу та подальшої кровотечі внаслідок відторгнення відмерлої тканини, сприяючи швидкому загоєнню та меншому рубцюванню в післяопераційному періоді. Це своєю чергою знижує ризик кровотеч та інших небезпечних ускладнень, і зменшує болючість під час загоєння [1]. Таким чином, ми отримуємо високий функціональний результат при застосуванні даного методу.

У пацієнтів з дакріоциститом проводилася дакріоцисториностомія. В ході операції з використанням радіохвиль ми отримали сухе операційне поле, що сприяло більш швидкому і точному проведенню хірургічного втручання з найменшим ризиком післяопераційних ускладнень у вигляді рецидиву дакріоциститу, кровотеч, некрозу шкіри, верхньощелепних та фронтальних синуситів. Надалі сформовані рубці були мінімальних розмірів, що є основою сприятливого прогнозу [2].

Хворим із середнім ексудативним отитом було проведено міринготомію. Зокрема було необхідно відновити нормальну функцію слухової труби для покращення аерації [3], для цього потрібно видалити ексудат із порожнини середнього вуха, що є досить складною хірургічною операцією, пов'язаною з великим відсотком післяопераційних ускладнень. При застосуванні радіохвильових технологій нам вдалося уникнути використання тимпаностомічної трубки, що дозволило в короткий термін усунути причини дисфункції слухової труби та нормалізувати слух у даних пацієнтів. Під час операції було створено всі умови для швидкого відновлення функцій середнього вуха та одужання. Це є однією із переваг використання методики радіохвильової хірургії в отоларингології.

Переваги застосування радіохвильового метода в практиці лікаря-отоларинголога у порівнянні із традиційними методами хірургічного лікування з використанням стандартних інструментів полягають у наступному: відсутність кров'яного згустку в рані після розрізу, мінімальний некроз операційної рани та прилеглих тканин, відсутність лейкоцитарної

інфільтрації в рані та, як наслідок, зниження ризику розвитку запалення, рання репарація та епітелізація тканин, загоєння рани без утворення рубця або мінімальне рубцювання тканин, зниження ризику операційних та постопераційних ускладнень та скорочення термінів реабілітації хворих. Крім того, з позитивних якостей радіохвильових приладів слід відзначити простоту маніпуляцій, легке навчання хірурга, скорочення часу втручання, високу безпеку використання як для хворого, так і для медичного персоналу.

Висновки. Підсумовуючи все вище сказане, можна зробити висновок, що використання радіохвильового метода є дуже перспективним, що обумовлено легкістю його використання, незважаючи на стадії та тяжкість перебігу захворювання, досягається високий функціональний результат хірургічного втручання. Тому застосування даного методу в практиці лікаря-отоларинголога є необхідним.

Список джерел:

1. Konstantinova, N. P. (1988). OTORINOLARINGOLOGIIA: Izbrannye Aktual'nye Problemy. I Moskovskii med. in-t im. I.M. Sechenova.
2. Brackmann, D. E., Arriaga, M. A., & Shelton, C. (2010). Otologic surgery. W B Saunders Company.
3. Вишняков, В. В. (2014). Отоларингология: учебник. М. : ГЭОТАР-Медиа.
4. Пальчун, В. Т., Лучихин, Л. А., & Магомедов, М. М. (2011). Отоларингология: учебник. М. : ГЭОТАР-Медиа.
5. Николаев, М. П. (2017). Оториноларингология. Справочник практического врача. МЕДпресс-информ.